

záleží pouze na tom, zda ukradené bankovky měly v tuzemsku směnnou hodnotu, a to bylo skutečně právem dovoděno.

Čís. 563.

Podlouný vývoz předmětů potřeby do ciziny (zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n.).

Pro trestnost podlouného vývozu jest lhostejno, zda měla býtí státu způsobena škoda.

(Rozh. ze dne 8. října 1921, Kr II 352/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 29. října 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem dle § 2 b) zákona ze dne 18. března 1920, č. 188 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost vychází z právního názoru, že zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n., se vztahuje pojmově jen na takové případy, ve kterých vznikla státu podlouným vývozem nějaká škoda, přičemž oporu pro správnost svého názoru hledá ve vysokých trestech zákona, a namítá, že stěžovatel dopravoval koně do Rakouska jen proto, že již dříve dopravil do Československé republiky tajně koně lepšího, tak že prý Československé republice nejen nevzešla z jeho jednání škoda, nýbrž jí tím naopak přibyla jistá vyšší hodnota. Námitka je bezpodstatná. Již rozsudek obírá se touž obranou stěžovatelovou, odmítá ji však a činí tak prostým poukazem na zákon o stíhání podlouného vývozu, který zakazuje vývoz každého předmětu bez úředního povolení. Stanovisko nalézacího soudu dlužno označiti správným a dodati, že bylo věcí stěžovatele, pokud se týče majitele koně, který jej stěžovateli za účelem podlouné dopravy do Rakouska odevzdal, aby byl, žádaje o předepsané povolení, na podporu své žádosti poukázal na skutečnost, které se stěžovatel nyní za trestního řízení dovolává, a bylo by bývalo na příslušném činiteli, by onu okolnost byl uvážil a dle výsledku úvahy povolení buď udělil nebo je odepřel. Nebylo-li o povolení zažádáno, nabylo stěžovatelovo jednání, poněvadž dopravoval koně do ciziny bez povolení, vydaného oprávněnými činiteli, povahy dopravy podlouné, na níž ani ona skutečnost, které se nyní dovolává, již ničeho nemůže změnit.

Čís. 564.

Predražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Ani tehdy, nakoupil-li prodávatel za neobvykle nízkou cenu, nemůže požadovati více, než-li činí nabývací náklady včetně hospodářsky odůvodněného zisku.

(Rozh. ze dne 10. října 1921, Kr I 742/20.)